

Landstinget for at faa dem vedtagne der. Der staar ikke de ringeste Magtmidler bagved Højre. De ville ikke have en Opløsning, thi saa komme jo, som deres Blade sige, 114 Radikale og Socialdemokrater herind. Højre erklærer derfor: Vi ere saa ulykkelige, men vi maa tage Forslagene, selv om vi skulle blæse Sagkundskaben en lang March.

Det forekommer mig netop, at de Vaaben, som Højre, deres sagkyndige og de Moderate have smedet, have de lagt os i Haanden, for at vi kunne bruge dem i den Kamp, der kommer. Højres Formand, det ærede Medlem fra Frederiksberg (Elinger), talte om Hykleri i Forbindelse med os. Jeg synes, det er letsindig Tale, naar man husker paa, at den kommer fra det Parti, der for kort Tid siden selv var med til at stemme paa den højtærede Forsvarsminister og sætte ham paa en af Tingets højeste Tillidsposter, fra det Parti, der, efter at det var passeret, som har vakt deres Misbilligelse, Gang paa Gang i Udvalgene har stemt paa den ærede Minister og nu ikke har andet imod ham, end at han ikke vil skifte Standpunkt paa ny.

Vi ere ogsaa Modstandere af Reformpartiet, og vi ville være med til at bekæmpe det lige saa kraftigt, som vi ville være med til at bekæmpe Højre og de Moderate. Vi have flere Grunde til at være misfornøjede med Reformpartiet og dets Fører, den højtærede Forsvarsminister. Det har forraadt Demokratiets Sag ved den Politik, det har ført i de senere Aar. Der var i 1901 Jubel, da Sejrsbudskabet lød: Nu er Venstre kommet til Styret. Det store Reformparti stod udrustet med saadan Magt, at det kunde skaffe sig Indflydelse paa Landstinget og derved fremme Demokratiets Sag og gøre det stærkt. Hvis det var sket, vilde den Jubel, der lød i 1901, have lydt endnu den Dag i Dag. Men nu er det kommet dertil, at de, som kalde sig Venstremænd, bede en Højre-Godsejer og Greve fra Landstinget om at rykke sig til Hjælp, fordi man har ført Demokratiet ud i et Uføre og nu ikke selv kan redde sig ud af det. Det er Reformpartiets Brøde, at det i den lange Tid, det har haft Magten, har forsømt at gennemføre Demokratiets Sager. Nu bagefter staa de magtesløse, og det er ikke nok med, at de selv maa lide derunder, men Demokratiet maa ogsaa lide under, at de have logret for meget for Landstinget i Stedet for at bekæmpe det. Og vi ville bekæmpe Reformpartiet ikke mindst, fordi det har været med til at ødelægge Demo-

kratiets Stilling i Forsvarsspørgsmaalet. Det første Grundskud, Demokratiets Opfattelse fik, var den Gang, da den nuværende Forsvarsminister skiftede Tro, da han sagde, at alt det, Venstre havde kæmpet for, ikke passede, vi skulde opad med Udgifterne. Da var det, at Højre rejste Hovedet, da kom der igen Gang i Forsvarsagitationen. Den Gang svingede Reformpartiet, og nu have de ført os derhen, hvor vi staa den Dag i Dag.

Vi ville derfor bekæmpe Reformpartiet, men vi ville ikke gøre det paa den dumme Maade med tomme, intetsigende Resolutioner. Vi ville gøre det med Stemmeseddelen i Haand. Hvor lyder det ikke mærkeligt, at det Tog, der stilles paa Benene i Morgen, startes i Moralens Navn. Ser man nemlig Underskrifterne efter, vil man der finde en Flok Børsherrer af dem, til hvem Staten har øst Penge ud for at dække deres Svindlerier, og de Mænd tale nu i Moralens Navn. Man finder der Navne paa Lock-out-Herrer, som Arbejderne ved andre Lejligheder have haft Kampe mod, og som i Morgen mene at kunne udnytte en politisk Situation til at kunne dække deres egne Svindlerier. Det ville vi ikke være med til. Vi ville bruge Stemmeseddelen. Vi ville fortælle Vælgerne, hvorledes man har vanrøgtet Demokratiets Sag, og paa den Maade skal det nok lykkes os at bekæmpe dem, der have gjort det.

Det er heller ikke saaledes, at der bag den højtærede Forsvarsminister staar en ærlig Overbevisning, saa at han sagde: Jeg kan ikke være med til at gennemføre det Forslag, som kom fra den tidligere Forsvarsminister. Thi da han stod som Ordfører, erklærede han, at han havde tænkt paa at gaa med for Fredens Skyld. For Fredens Skyld, der skulde ikke mere til end dette, for at han skulde gøre det, hvis han kunde faa Fred derved med Højre (Afbrydelse). Jo, det var med Højre. Den højtærede Minister udtalte selv, at det var Højre, han tænkte paa. Han sagde nemlig: Jeg mærker, at der fra Højre lyder Røster om mere, ellers kunde jeg gaa med til det. Det var altsaa Freden med Højre, det drejede sig om. „Fred“ var dog et fejl Ord. Det var Magten, det drejede sig om. Naar der kunde aabnes en Passage, naar der kunde blive Vej op til Ministerpladsen, kunde han godt gaa med. Men han brugte Ordet Fred i Stedet.

Der er for saa vidt et Gode ved den Situation, vi befinde os i. Saa længe Re-